

Abies grandis

Šířka	10-12 m
Trny	Žádný
Jedovatost	Obvykle není jedovaté pro lidi, (větší) zvířata
Zadláždění	Netolerující zadláždění
Zóna otužilosti	6b (-20,5 do -17,8 °C)
Ostatní odolnost	Odolné mrazu (WH 1-6), Odolné větru
Tvar	Vzorový jehličnan

Jedle obrovská (*Abies grandis*) je rychle rostoucí druh, který zejména ve svém přirozeném areálu výskytu dorůstá impozantní výšky, v některých případech až 60 metrů i více. V mládí má strom úzce pyramidální korunu, která s věkem nabývá spíše sloupovitého tvaru. Větve vyrůstají z hnědošedého, hladkého kmene v téměř vodorovném postavení. Jednoleté výhony jsou olivově zelené a později se zbarvují do tmavě červenohněda. Pupeny jsou výrazně pryskyřičnaté. Lesklé, tmavě zelené jehlice jsou nápadně ploché, dvouřadě uspořádané a na rubu nesou dva zřetelné bílé proužky. Vzpřímené šišky dosahují délky 10–12 cm a šířky okolo 4 cm. Na mladých stromech mají zelenou barvu, zatímco starší exempláře nesou šišky žlutohnědé. *Abies grandis* dobře snáší zastínění a je významným zdrojem kvalitního dřeva. Do Anglie strom introdukoval David Douglas v roce 1830. Díky příjemné vůni dřeva a jehličí si ji pro hnízdění oblíbili holubi hřivnáči.